

Discurs del Molt Honorable president Torra davant el TSJC, 18 de novembre de 2019

written by Redacció Unilateral | 9 de desembre de 2019

Bona tarda,

Jo sí que em dirigiré a vostè com a Excel·lentíssim president del tribunal d'aquesta sala, senyories,

En primer lloc crec que em toca aclarir un fet que vostè no m'ha permès abans, que és el per què no he contestat al ministeri fiscal quan he tingut l'oportunitat de poder contestar. He pogut explicar per què no havia contestat a VOX. I li ho explico, crec que ho necessita saber la sala i probablement també la ciutadania. Des que el senyor Pedro Sánchez, el president en funcions del govern espanyol, va dir que el ministeri fiscal depenia del govern de l'Estat va deixar de tenir cap mena d'imparcialitat. El ministeri fiscal ja no és un organisme que vetlla per la legalitat sinó que vetlla pels interessos del govern de l'Estat. I jo..

"Senyor..." (Interromp el president del Tribunal)

Suposo que ara em permetrà que em pugui expressar en llibertat

"... le recuerdo la misma consideración (continua el president del Tribunal) que le hice a su inicio. Usted tiene derecho a dirigir al tribunal y a las partes y al público la última palabra y consideraciones. Pero lo que yo como presidente de este tribunal y responsable del orden público en su desarrollo no puedo consentir que se falte a la consideracion y al respeto a ninguna de la partes. Tampoco al ministerio fiscal, haya dicho lo que haya dicho quien lo haya dicho"

El ministeri fiscal en la seva intervenció ha dit que jo "me

habia llevado arriba". Ha utilitzat uns qualificatius que crec que jo no estic utilitzant. Jo senzillament li estic dient que no he contestat al ministeri fiscal perquè crec que no és un garant de la legalitat sinó que és el garant dels interessos del govern. I ja està. Era tot el que jo volia comentar sobre aquest tema. I si em permet ara, seguiré parlant sobre el que jo considero que és aquestes paraules d'última defensa, on crec que tinc dret també a que vostè no m'interrompi. Ha comentat també el meu advocat defensor, no és la primera vegada que un president de la Generalitat s'asseu davant d'un tribunal. Malauradament des de la recuperació parcial de la sobirania dels catalans l'any 1931 amb la Generalitat de Catalunya, doncs nou presidents de la Generalitat s'han vist sotmesos a algun tipus de judici, han hagut de marxar a l'exili. Un president de la Generalitat al qual jo aprecio molt, el president Josep Irla, va morir a l'exili. Va morir a l'exili precisament després fer-se càrrec de la presidència de la Generalitat en unes condicions realment excepcionals, dificilíssimes, després d'un crim d'estat que va cometre l'Estat espanyol contra el president Lluís Companys assassinant-lo amb la col·laboració dels agents nazis de la Gestapo i també de la policia franquista espanyola. Només fa falta saber què ha passat amb els tres darrers president de la Generalitat de Catalunya. El Molt Honorable president Artur Mas també jutjat per aquest tribunal. No només això, també és sentenciat i condemnat i fins i tot, amb una voluntat d'arruïnar la seva família a través de la intervenció del Tribunal de Comptes. O el que està passant amb el Molt Honorable president Carles Puigdemont que viu a l'exili senzillament perquè va ser el president que, juntament amb els membres del seu govern, va permetre als catalans exercir el seu legítim dret a l'autodeterminació, votant en un referèndum d'independència de Catalunya, i proclamant-la després el dia 27 d'octubre.

Però, certament, és excepcional, és la primera vegada que s'asseu en un banquet dels acusats un president de la

Generalitat en exercici. Això ho fa un judici especial. I penso que per evitar que més presidents de la Generalitat s'asseguin en aquests banquets dels acusats per part d'una justícia que de cap de les maneres podem considerar que és una justícia imparcial i després intentaré explicar-ho. Doncs no deixa de ser una raó més per la qual una gran majoria dels catalans volem convertir i culminar el nostre procés d'independència i, per tant, convertir-nos en una república catalana. Perquè és l'única opció que tenen els catalans perquè els seus drets siguin respectats, perquè aquest país es governi de manera radicalment democràtica, perquè es vetlli en tots els moments per una observança dels drets humans, civils, socials i polítics i perquè es respecti per davant de tot la voluntat popular. La voluntat popular que és la primera institució republicana. I la segona, afegeixo, hauria de ser respectar-la, respectar-la.

Hi ha unes paraules molt boniques que malauradament no vaig escriure jo, però que diuen així: "si la llibertat d'expressió ens és presa, aleshores, atordits i en silenci, ens conduiran com ovelles cap a l'escorxador". No són meves, són del primer president que va tenir els Estats Units, el president Washington. Per cert, un país que va alliberar-se del seu domini britànic senzillament per la força de la llibertat, dotant-se d'una constitució pròpia i abraçant amb tots els seus anhels de llibertat aquella independència. Però penso que em serveix la frase per dir-los que els catalans no som ovelles. Això ja ho va dir el conseller Turull. I jo no he vingut aquí ni atordit ni en silenci. Jo he vingut aquí ferm i decidit –penso que la meua defensa ho ha expressat igual– a dir-los que jo no he vingut a defensar-me de res. Que jo vaig complir amb el deure del meu càrrec i que si vinc a alguna cosa és a acusar l'Estat, no només d'haver vulnerat els meus drets sinó d'haver pretès que vulnerés els drets dels meus compatriotes. Que aquest judici no ha comptat amb les garanties necessàries em sembla obvi i la defensa ho ha posat de manifest. Que vostès, aquest tribunal, no és un tribunal

imparcial em sembla encara més obvi. I em sap greu, li dic de cor, ho lamento molt. Jo vaig estudiar Dret. Durant uns anys vaig exercir d'advocat en una companyia d'assegurances. Estimo la justícia. He estudiat el Dret Públic català, aquelles velles institucions catalanes d'abans de 1714 quan els catalans sí que ens regíem a nosaltres mateixos. He estudiat també el Dret Civil català i, per tant, des d'aquesta estimació per la justícia jo no crec que nosaltres, que la defensa, que jo mateix, hagués de demanar la seva recusació. Jo crec que vostès s'haurien d'haver abstingut de ser avui aquí. Sincerament, els ho dic sincerament, i no puc més que lamentar que per acabar-ho d'adobar vostè hagi ara mateix acabat de rebutjar el que crec que era un altre dret que jo tenia que és que aquest cas fos avaluat també pel Tribunal de Justícia de la Unió Europea. Ho lamento molt. Però en qualsevol cas segur que aquest cas també hi arribarà, als tribunals europeus. Allà on els catalans trobem la justícia que ja no podem trobar enlloc de l'Estat espanyol.

Però permeti'm també que en aquest moment de la meva intervenció vulgui adreçar-me a totes aquelles persones que per culpa de la justícia, justament s'han vist privats de drets fonamentals. Ho hem vist en el procés dels nostres companys, però ho estem veient cada dia, ho estem veient en la quantitat que hi ha encara pendents de ser avaluats, de totes les persones que en aquests moments tenen pendent o estan involucrades en algun dels sumaris, tant sigui dels tribunals de primera instància o sigui els membres de la Sindicatura de Comptes del primer d'octubre, o siguin també les persones que en aquests últims mesos i setmanes han estat detingudes i veiem com no se'ls respecta ni la presumpció d'innocència ni el dret a la defensa. A tots ells, a totes les seves famílies vull enviar-los la meva més gran solidaritat.

Si la pregunta és si vaig acatar o no l'ordre de la junta electoral central la resposta no pot ser més senzilla: és clar que no. No podia ni havia de fer-ho com a president de la

Generalitat. Si la pregunta és si l'havia d'acatar, crec que els meus advocats també ho han deixat molt palès. És clar que no, perquè no es pot acatar una ordre que és il·legal. L'estratègia de la junta electoral central ha consistit justament a posar-nos a tots plegats, i crec que també a vostès, en aquesta disjuntiva d'haver de desobeir o d'haver de prevaricar. I jo tinc moltes obligacions com a president de la Generalitat, moltes. Però la primera, la primera és vetllar pels drets i llibertats dels meus compatriotes. Tots els drets i llibertats. En aquest país ha costat molt, moltes generacions de catalans han hagut de lluitar, moltes lluites compartides, com diu l'amic Jordi Cuixart, s'han hagut de tirar endavant. Perquè les lluites són compartides i les llibertats són solidàries. I perquè tots puguem gaudir de les llibertats solidàries d'aquest país molta gent ha hagut de lluitar centímetre a centímetre pels seus drets i per les seves llibertats, generació rere generació. Jo lamento que el fiscal hagi dit que el tema de la prohibició de les pancartes només és per període electoral. És fals. En aquests moments a nosaltres se'ns ha requerit, via un recurs contenciós administratiu per una mesura cautelar que retirem també, fora del període electoral les pancartes pels presos polítics i exiliats, cosa que acabi causant-me una altra querella. En qualsevol cas, si per defensar els drets i les llibertats dels meus compatriotes jo he de venir aquí en un judici i ser condemnat, doncs benvinguda sigui la condemna. Perquè els vull dir a vostès ben clarament i ben alt. No vinc atordit ni vinc en silenci. Jo vinc a dir-los que no renunciaré mai a defensar els drets civils, socials i polítics de tots els ciutadans catalans, de tots, no només dels independentistes, de tots. Que jo mai no renunciaré al dret de l'autodeterminació de Catalunya. Que jo mai no renunciaré a defensar els nostres presos polítics i exiliats i que tampoc renunciaré mai a la dignitat de tots aquells que han ostentat el càrrec de president de la Generalitat i que m'han precedit.

El primer d'octubre de 2017 els catalans van prendre una

decisió històrica, crec que vostès a més a més hi van intervenir i ho coneixen perfectament. Contra una violència policial inaudita, contra una violència emparada pel rei d'Espanya els catalans van votar. Van votar i van decidir, més de dos milions de catalans, votar en favor de constituir-nos en un estat independent en forma de república. I aquesta decisió, senyories, ha comportat enormes sacrificis per molta gent, enormes sacrificis per moltes famílies. Ha comportat un xoc emocional que encara aquest país viu amb aquest trasbals. I vostès no poden impedir-nos que nosaltres no deixem de reivindicar un dia i un altre a tots aquells que més han patit, a tots aquells que més han sofert per haver defensat els drets de tots nosaltres.

Saben que jo vaig ser escollit president de la Generalitat enmig encara de l'aplicació de l'article 155, quan els catalans no ens governàvem a nosaltres mateixos. Per això no hi havia un president de la Generalitat al Palau de la Generalitat. Per una sèrie d'actuacions, si em permeten, antidemocràtiques, per una sèrie d'intervencions judicials del Tribunal Constitucional que van impedir que diferents candidats a la presidència de la Generalitat, començant pel president Puigdemont i acabant per l'amic Jordi Turull i també per Jordi Sánchez, no poguessin ser ells escollits presidents de la Generalitat. Però a mi em va escollir el Parlament de Catalunya, finalment, que és l'únic al qual jo dec obediència, perquè és on rau la sobirania dels catalans. I aquest judici, que és un judici polític, vol senzillament anul·lar aquella votació, vol, senzillament, alterar el panorama polític català. És això. Ha estat així des del començament. Això és el que volia i, lamento dir-los, que en aquest país ens regim democràticament i on s'escullen els presidents de la Generalitat és al Parlament de Catalunya.

Els catalans som un poble pacífic, som un poble profundament democràtic. Se'ns diu que trencarem Europa, quan és impossible perquè nosaltres som part d'Europa i sentim que els valors

europèus, els valors de l'humanisme, de la tolerància i els valors republicans de la solidaritat i de la fraternitat formen part de la nostra manera de ser. Estem orgullosos de la nostra història encara que sigui una mica trista, certament. I de la nostra cultura, i de la nostra llengua que, per cert, tan poc s'utilitza en els tribunals a Catalunya. Som diversos, som generosos, acollidors, així som els catalans. Som conscients que una paraula mou la nostra història, només una, que és llibertat. I potser perquè com deia Mercè Rodoreda "el desig de llibertat en l'home és més aviat un desig de justícia". Fins a quin punt llibertat i justícia, però justícia real, van juntes. Jo els asseguro que mai no ens rendirem i que continuarem lluitant pel que considerem que és la llibertat i la justícia que es mereix el nostre poble.

Aquest tribunal em pot condemnar, sí, em podeu condemnar. Però no canviareu la legitimitat dels que em van escollir. Em podeu condemnar, sí, però no canviareu en absolut el compromís que jo tinc assumit amb el poble de Catalunya. Em podeu condemnar però no canviareu la voluntat del poble de Catalunya. I em podreu condemnar, certament, però no canviareu el destí d'aquest país.

La democràcia guanya sempre. I els drets humans guanyen sempre. I la llibertat acabarà guanyant sempre també en aquest país. Davant de la història, recordeu, que la vostra condemna serà la vostra condemna. Ahir justament va fer un any i mig que jo vaig prometre el càrrec de president de la Generalitat de Catalunya. Sóc el 131è president d'aquesta institució. Jo vaig prometre el càrrec prometent que compliria l'exercici del meu càrrec amb la fidelitat a la voluntat del poble de Catalunya representat en el Parlament de Catalunya. Insisteixo, només en el Parlament de Catalunya rau la sobirania dels catalans. Només el Parlament de Catalunya escull els seus presidents o els censura, si cal. I hem viscut una moció de censura fracassada recentment. Aquest compromís de fidelitat al poble de Catalunya és el compromís

que amb tota l'honestedat he procurat seguir durant aquest any i mig passat i que seguiré durant tots els mesos que segueixi com a president de la Generalitat fins que el Parlament de Catalunya no em tregui la seva confiança.

I acabo, també, finalment, amb les mateixes paraules que vaig acabar el meu discurs d'investidura, que es la meua guia política i que espero veure que ben aviat sigui una realitat també en el nostre país: Visca Catalunya lliure.

Vegeu-ne també la traducció a l'[anglès](#) i a l'[alemany](#) amb força ressò i comentaris de suport.